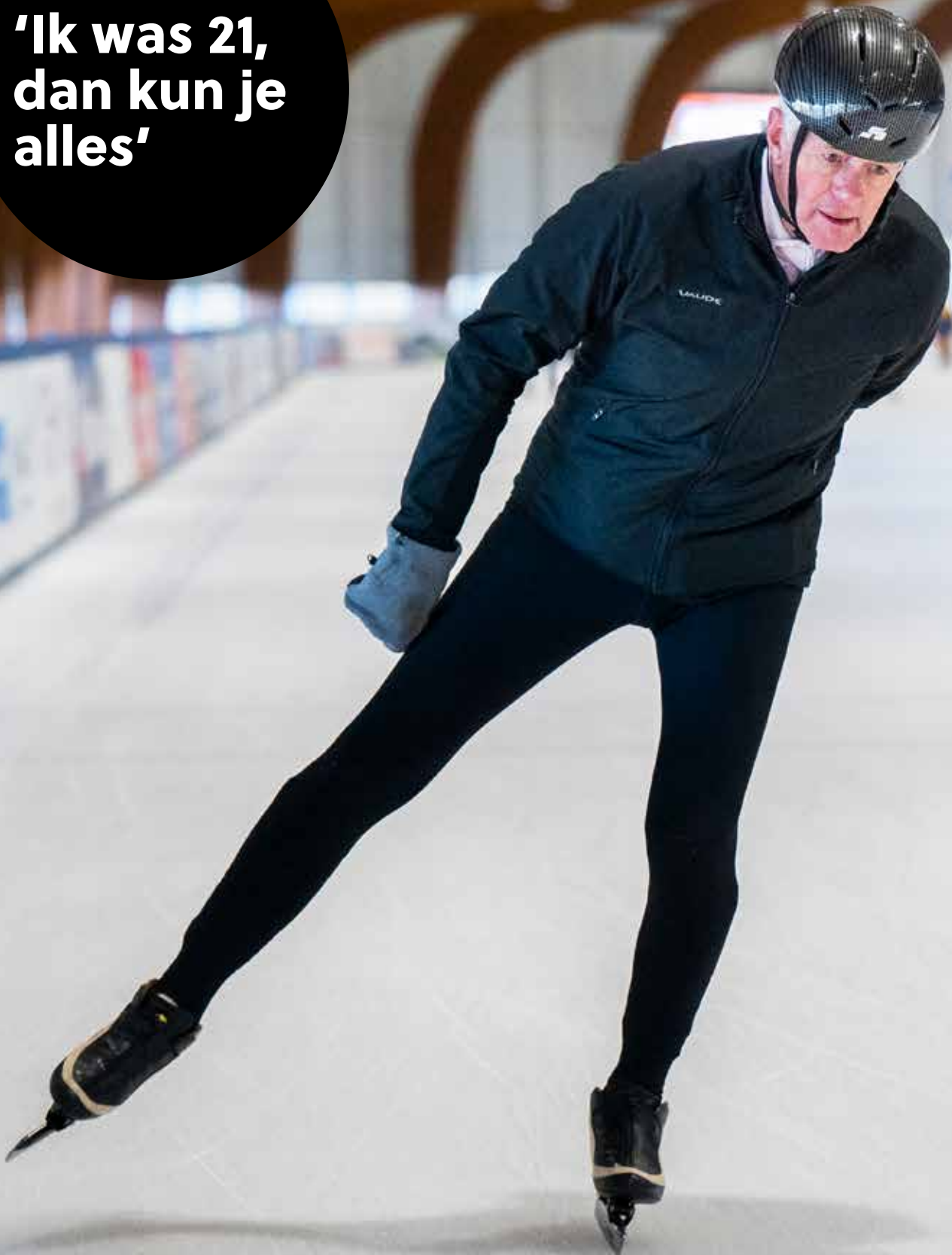

**'Ik was 21,
dan kun je
alles'**

Willem Brouwer schaatst graag, als geneeskundestudent deed hij dat al. Hij reed toen, in 1963, zelfs de Elfstedentocht. En nog altijd is de gepensioneerde gynaecoloog wekelijks op de ijsbaan te vinden.

Deze week is het precies zestig jaar geleden dat de Elfstedentocht van 1963 werd gereden. Het was een barre tocht in een van de strengste winters uit de moderne tijd. Slechts 69 van de 9294 toerrijders kregen het Elfstedenkruisje. Een van hen was Willem Brouwer (1941), toen een 21-jarige geneeskundestudent, nu gepensioneerde gynaecoloog. Hij publiceerde er recentelijk een boek over: *De eenzame schaatser*.

Merkwaardige winter

'Om twee redenen denk ik met groot genoegen aan die winter terug', vertelt hij. 'Uiteraard vanwege het plezier dat ik als fanatieke natuurijschaatser beleefde, want het was een zeer merkwaardige winter, die begon eind november en duurde tot begin maart. Het was ook de winter die Tineke, mijn vrouw, en mij bij elkaar bracht. Tot die tijd was ze louter een goede kennis – een 21-jarige studiegenoot in Groningen. Als ik niet aan de Elfstedentocht had meegedaan, dan weet ik niet of zij ooit op me afgekomen was.' Tineke, die na haar studie werkzaam was als anesthesioloog, kreeg alzheimer. Brouwer wijdde twee eerdere boeken aan de zorg voor zijn zieke echtgenote: *Gooi me niet weg* (2018) en *Ken je me nog?* (2020). 'Omdat zij door haar alzheimer niet meer wist hoe we elkaar hadden leren kennen en zelfs niet meer dat we getrouwd waren, ging ik daar over nadenken.'

Doodse stilte

In 1963 trotseerde Brouwer mist, snijdende noordoostelijke wind en een temperatuur die daalde tot -20 graden. 'Het was een rampentocht, de sfeer was aanvankelijk vrolijk, maar voorbij Franeker heersde er doodse stilte. Ik schaatste lange tijd praktisch alleen. Later kreeg ik door de harde, ijzige noordoostenwind last van veel stuifneeuw, wat het schaatsen zeer moeilijk maakte. Van Bartlehiem naar de finish was een zeer zwaar stuk: 12 km door de sneeuw schaatsen, veel klunen, en dat in het pikkedonker. Voorzien van een lantaarn hebben we met een groepje van vijf de eindstreep gehaald.' Waarom het hem wel lukte en zoveel anderen niet? 'Ik had een heel goeie conditie, dankzij een keer per week droog trainen en een paar keer per week hardlopen in het stadspark, en toen je eenmaal kon schaatsen stond ik dagelijks op het ijs. En tijdens de tocht kon ik precies het tempo rijden waarbij ik mij goed bleef voelen. Bovendien: ik was 21, dan kun je alles!' Anno 2023 schaatst hij nog steeds tweemaal per week zijn rondjes op de ijsbaan in Leeuwarden. 'Met oud-collega's. Heel gezellig. Ik beschouw het als een cadeautje dat ik dat op mijn leeftijd nog kan doen.' ●

leeftijd: 81 jaar
werk: gepensioneerd gynaecoloog en auteur
privé: weduwnaar van Tineke Zijlstra. Twee zoons en zes kleinkinderen.
ontspanning: schaatsen en fietsen

De boeken van Willem Brouwer *Gooi me niet weg* (2018), *Ken je me nog?* (2020) en *De eenzame schaatser* (2022) zijn verschenen bij uitgeverij De Brouwerij.

Kees van de Veen

→ Doet u iets bijzonders buiten uw werk?
Doe mee en mail ons: kopij@medischcontact.nl.

Henk Maassen